

Rozhovory o živote 11

Michail Veličko

kandidát ekonomických vied.

Video s českými titulkami: [TU](#)

OBSAH: Celosvetové dejiny vo svetle abrahámskych náboženstiev | Judaizmus | Kresťanstvo | Islam | Pribrzdzenie biblického projektu (Čingischán, nástup kapitalizmu a preteky v spotrebe)

MV: Tá vec s **Gorbačovom** nie je až tak jednoduchá. Raz keď vystupoval na jednom zo stranických stretnutí, tak sa odchýlil od pripraveného textu a začal hovoriť vlastnými slovami. To čo vtedy odvrkol vlastnými slovami, možno zhrnúť asi takto: „*Podsúvajú nám tu všelijaké papiere v ktorých píšú, že vraj prestavba nie je sovietskym projektom, ale že ide o objednávku CIA a podobne.*“ V podstate sa vyrútil s vyvracaním tohto faktu. A pokiaľ si dobre pamätám, tak tejto otázke predchádzalo nasledovné: Akadémia vied sa totiž rozhodla vykonať diskusiu na tému: „*Aká by mala byť veda?*“. Vladimir Ivanovič Zubov dal pokyn pripraviť odpoveď na tento článok, teda námet na diskusiu. Takže bol napísaný článok pod názvom: „*Prečo potrebujeme vedu?*“, ktorého väčšia časť bola potom zverejnená v časopise Mladá garda s titulkom: „*Konceptuálna moc: mýtus či realita?*“

Keď boli tieto materiály hotové, Zubov ich nechal odviezť k Alferovovi, ktorý sa práve chystal do Moskvy a vzal ich teda so sebou. Tieto sa dostali sa do rúk vtedajšiemu prezidentovi Akadémie vied ZSSR Marčukovi. No a Marčuk vtedy býval s Gorbačovom v tej istej vládnej vile. Takže stalo sa to, že tieto materiály sa dostali k Marčukovi, kde sa s nimi zoznámil aj Gorbačov, ktorý k nemu zašiel. V nich bolo priamo napísané: „*Takže páni, tu sú direktívy Rady Národnej Bezpečnosti (USA) 20/1 z 18. augusta 1948 — a všetko čo sa deje počas perestrojky, nasvedčuje tomu, že to prebieha presne podľa nich*“¹.

Toto spôsobilo tú hysterickú reakciu Gorbačova na tribúne v kongresovom paláci.

Celosvetové dejiny vo svetle abrahámskych náboženstiev

Dobre, ale vrátime sa k našej téme: budeme hovoriť o globálnom historickom procese. Jedna z výhrad k historickej vede spočíva v tom, že prakticky neexistujú texty, ktoré by oprávnené niesli názov „*Celosvetové dejiny*“. Kde by v nejakej chronológii boli paralelne (súbežne) opisované dejiny rôznych regionálnych civilizácií, rôznych štátov a procesy ich vzájomnej interakcie. Preto samotný fakt, že **Pytagoras a Ezdráš** žili v rovnakej dobe, a že sa navyše podľa niektorých zdrojov spolu stýkali, vyvoláva u našich súčasníkov údiv. Pritom samotného Pytagora poznajú všetci vďaka Pytagorovej vete a Ezdráš bol zasa jedným zo starozákonných prorokov. Spôsob, akým sa vykladajú dejiny rôznych národov, vo väčšine prípadov formuje predstavu, akoby existovalo veľa rôznych glóbusov: glóbus starovekého Grécka, glóbus starovekého Egypta, glóbus starovekého Ríma. Avšak predstavu toho, že všetko prebiehalo na tej istej planéte, že tie civilizácie spolu kooperovali, tak takúto predstavu texty napísané historikmi vo väčšine prípadov nedávajú.

¹ NSC 20/1 „United States Objectives with Respect to Russia“ 18. august 1948 (spájaná aj [Allenom Dullesom](#)). Okolo tohto dokumentu beží polemika, ohľadom jej pravosti, čo je pochopiteľné pri dokumentoch podobného charakteru. Takéto dokumenty nebývajú určené pre verejnosť, no na druhú stranu rozviedka ZSSR a „elita“ tej doby (od povojnových čias) mohla mať prístup k citlivým materiálom svojich rivalov. Vzhľadom na to, že dokument „unikol“, mohla byť najmä s nástupom „demokracie“ v Rusku a analogicky na Západe vydaná falošná politkorektná verzia vhodná pre verejnosť. Nebol by to jediný sfalšovaný dokument v Jelcinskom období. – pozn. prekl.

Druhá okolnosť spočíva v tom, že dejiny vo väčšine prípadov písali buď svetskí ľudia, čiže presvedčení a otvorení ateisti, alebo ateisti druhého typu. To znamená ateisti, ktorí stotožňovali náboženstvo s rituálom (*prijatým v tej či onej konfesii*). Ibaže rituál a náboženstvo, to sú dve rôzne veci:

a) **náboženstvo (religia)**, ako vzájomné spojenie duše človeka s Bohom — je javom vnútorným a hlboko osobným, a

b) **rituál** — je verejným podujatím (ktoré je podriadené určitým cieľom) a je jedným z faktorov sociálnej organizácie.

Preto to dopadlo tak, že dokonca aj v časoch keď sa v školách vyučovali božie zákony, tak posvätné dejiny stáli samostatne a dejiny Ruska, Európy, starovekého Grécka a sveta boli tiež akosi samostatné. A celkovo téza, že „*Boh je stvoriteľ a všemohúci*“, nebola žiadnym spôsobom potvrdená čímsi, čo by sa gymnazisti alebo študenti mohli dozvedieť z niektorej učebnice dejepisu, pretože spoločne s koncom epochy prorokov akoby skončilo všetko. Akoby sa už ďalej ľudstvo rozvíjalo iba v automatickom režime bez Božej účasti.

Ibaže realita je napriek tomu taká, že pokiaľ uznáme, že Boh je všemocný a nie je nevšimavý k tomu, čo sa na Zemi deje, tak v dejinách museli ostať stopy jeho záujmu o to, čo a ako tu prebieha. A vzhľadom na to, že Boh je všemocný (*čo znamená, že predstavuje hierarchicky najvyššie riadenie*), tak ťažko môžeme objaviť tieto stopy, ak nemáme predstavu o riadení. A ak predstavu o riadení máme, tak čo potom?

Potom to vyzerá tak, že ak sa nejaká spoločnosť riadi sama, a riadi sa spôsobom ktorý vedie k realizácii božích cieľov a zámerov, potom neexistuje dôvod, aby Boh nejakým zjavným spôsobom zasahoval do života tejto spoločnosti. Nech žije ako žije.

Ale ak sa niečo vyvíja zle, a to „zle“ predstavuje zásadnú vec, tak potom určite má zmysel účelovo odoslať tejto spoločnosti nejakú informáciu, ktorá by jej umožnila dostať sa zo slepej uličky svojho rozvoja, a vrátiť svoje smerovanie k cieľom božieho zámeru, k vývoju v duchu tohto zámeru. Preto otázka vzniku troch svetových abrahámskych náboženstiev (*z pohľadu teórie riadenia*) je otázkou osobitou a kľúčovou pre pochopenie toho, čo sa vo svete deje počas doby minimálne 3500 rokov.

Judaizmus

Ak sa pozrieme na dejiny starovekého Egypta, tak spomínaný plán s vykúpením sveta na základe „*monopolu na úžeru*“ len sotva mohol zostať pre Najvyššieho tajomstvom, jemne povedané. Pretože to tajomstvom preňho nemohlo byť. Ak chápeme a priznáme tú skutočnosť, že Najvyšší nie je ľahostajný k tomu, čo sa na Zemi deje, potom ten inkriminovaný úmysel musel byť nejakým spôsobom podrobený profylaxii (prevencií).

Ak sa napríklad pozrieme do Biblie na **príbeh s Jozefom**, ktorého bratia predali do otroctva do Egypta, a on tam potom neskôr urobil kariéru. Tak ak toto postavenie, ktoré tam dosiahol, porovnáme s hierarchiou v Sovietskom zväze, potom bol približne na úrovni predsedu štátnej plánovacej komisie, alebo predsedu vlády, pretože do jeho kompetencie spadali otázky riadenia egyptskej ekonomiky. A ďalej sa vynára otázka interpretácie svedectiev o jeho činnosti, ktoré sa k nám z rôznych zdrojov dostali.

Celkovo, ak vychádzame z toho, že civilizačný rozvoj je založený na kolektívnej práci a odbornej špecializácii, potom *to, čo robil Jozef v Egypte, bolo zavedením štátneho vlastníctva výrobných prostriedkov*. Fakticky sa jednalo o to, aby bol vytvorený jednotný systém riadenia egyptského národného hospodárstva, kde ďalšou etapou bola transformácia egyptského spôsobu života — teda transformácia vnútrosociálnej hierarchie otrokárskej spoločnosti na normálne ľudské vzťahy, kde postavenie a osobná dôstojnosť sú dve rozdielne veci. Kde si človeka vážia za to, že je Človekom a nie za to, že plní nejaké obzvlášť dôležité povinnosti a všetci ostatní ľudia sú preto na ňom závislí.

Svedectvá sa ďalej začínajú líšiť, pretože ak sa pozrieme do Biblie, tak Jozef *zomrel v požehnanom veku obklopený láskou a úctou*. Ak sa pozrieme do Koránu, tak tam je koniec Jozefovho života charakterizovaný slovami „*zahynul*“, čo znamená, že jeho smrť nebola prirodzená.

Po uplynutí nejakej doby sa objavuje **Mojžiš**. A znova je tu medzi Bibliou a Koránom nesúlad. Pretože podľa Biblie bolo Mojžišovi navrhnuté, aby postúpil faraónovi určitú informáciu v zmysle: „*Prepusti môj národ*“, a Boh vraj faraóna naviedol, aby to odmietol, čo malo viesť k trestu v podobe desiatich rán egyptských.

V Koráne je popísaná rovnaká situácia lenže trochu inak. Faraón je tam charakterizovaný tak, že sa odklonil od božieho zámeru a preto Mojžiš dostal za úlohu k nemu ísť a múdro sa s ním porozprávať s nádejou, že faraón možno príde k rozumu a začne sa správať náležitým spôsobom.

A ďalej tiež pokračujú nezhody medzi verzou v Biblii a v Koráne, pretože podľa Koránu, keď sa Mojžiš objavil pred faraónom, tak časť hierarchie starovekého egyptského žrečstva ho uznala pokračovateľom Jozefovho diela, božím poslom a postavila sa na jeho stranu. Na čo následne faraón povedal: „*Vy ste ho uznali bez môjho vedomia a v Egypte niet iných bohov okrem mňa*“. A až potom nasledoval trest v podobe desiatich egyptských rán.

Ďalej: ak vykonáme analýzu toho, čo sa udialo v priebehu 40 ročného blúdenia starovekých židov v púšti, tak to vôbec nevyzerá tak, ako sa to v biblickej kultúre tradične interpretuje. Pretože ak sa pozrieme na to, čo sa uchovalo v biblických textoch, tak na prvej strane Biblie vydanej Moskovským patriarchátom s požehnaním patriarchu Moskvy a celého Ruska, nájdeme na prvej stránke poznámku. Je to text v hranatých zátvorkách doplnený do textu kánonu podľa Septuaginty (*Septuaginta je preklad sedemdesiatich prekladateľov zo starožidovského do starogréckeho jazyka, ktorý bol vypracovaný v treťom storočí pred naším letopočtom*). Ak existujú doplnky ku kánonu podľa Septuaginty, tak je to dôsledkom toho, že keď bol kánon zostavovaný, bolo z neho niečo vymazané. Takže tu máme navyše otázku analýzy nesúladow „*vymazané*“ a „*nevymazané*“.

Jednou z epizód bola vzburá kvôli zlatému teľaťu, ku ktorej došlo za neprítomnosti Mojžiša. V tom čase už boli Mojžišovi chránenci celý rok v púšti, základy vierouky boli odovzdané, a aktuálnou začala byť otázka odchodu z púšte. Došlo teda k vzburе. Korán túto vzburu charakterizuje slovami: „*Máme strach ísť do zaslúbenej krajiny, pretože tam žijú krutí ľudia. Mojžiš, chod' tam aj so svojim Bohom sám, my zostaneme tu.*“ To znamená, že šlo o priamy odklon od navrhovanej misie.

Ak teda analyzujeme to, čo sa dialo počas 40-tich rokov na Sinajskej púšti podľa biblických textov, získame dojem, že pred touto vzburou tam bol jeden Mojžiš, ktorý učil jedno, a po vzburе sa tam objavil iný Mojžiš, ktorý učil niečo úplne iné. A tieto dve učenia spolu nesúvisia.

Jednou z najvýraznejších epizód je tá, ktorá súvisí s medeným hadom. Tento obraz visí aj v ruskom múzeu a nazýva sa „*Medený had*“. Podstata príbehu: ľudia sa znova začali správať zle, takže na nich Boh zoslal hadov a spásou malo byť vztýčenie modly hada a klaňanie sa jej. Podme bez akéhokoľvek kľúčkovania a používania vycibrenej logiky porovnať túto epizódu s priamym prikázaním „*Neučiniš si modly a nebudeš sa klaňať nikomu okrem Boha*“. Veď logicky, ak by sa držali toho, čo hovoril Mojžiš pred vzburou so zlatým teľaťom, tak by odporúčanie znelo inak. Vôbec nebolo treba dávať robotu zlievačom, alebo komu ešte, aby vyrobili toho medeného hada. Celkom stačilo, aby sa ľudia úprimne pomodlili k Bohu, a prosili ho, aby všetky problémy boli k ich dobru vyriešené, mocou Najvyššieho — teda aby

zmizli hady a aby boli hadie uhryznutia vyliečené. Namiesto toho im ale bolo navrhnuté vztýčiť hada a klaňať sa mu, v rozpore s prikázaním „*neučiniš si modlu*“. Prečo tomu tak bolo?

Ďalej v knihe „Numeri“ (*kapitola 14, kde je reč o potlačení vzbury sa zlatým tel'at'om*) sa dozvieme nasledujúce: „*Do zasl'ubenej zeme nevojdú dospelí, ktorí odišli z Egypta. Dostanú sa tam len deti mladšie ako 7 rokov² a tí, čo sa narodili v púšti*“. A ďalej nasleduje vysvetlenie: *nerozlišujúci „čo je dobro a zlo“³*. Tieto slová, že sa tam dostanú tí, ktorí „*nerozlišujú dobro a zlo*“ teraz v kánone chýbajú. Boli však obnovené v texte vydanom Moskovským patriarchátom podľa Septuaginty.

A teraz sa pod'te pozrieť na tých 40 rokov: za túto dobu vstupujú do života dve aktívne pokolenia. Ak bola tá doba (*ako nás presviedčajú*) potrebná na to, aby bol z nových pokolení vykorený duch otroctva, tak v logike vecí by táto ušľachtilá pedagogická skúsenosť mala byť podrobne vyložená v knihe. Kvôli tomu, aby sa duch otroctva v budúcnosti neobnovoval a bol zaručene vykorenovaný. Avšak duch otroctva a otázka toho, že do zasl'ubenej krajiny vojdú ľudia nerozlišujúci dobro a zlo, spolu tesne súvisia. Prečo?

Pretože ak izolujeme od spoločnosti (*napríklad v púšti*) nejakú veľkú skupinu ľudí a zbavíme ich nutnosti tvorivo pracovať a budeme ich ideologicky spracovávať, tak v nich môžeme vyformovať predstavu dobra a zla, ktorá sa bude kardinálne líšiť od tých predstáv, ktoré sa prirodzene tvoria a udržiavajú vo všetkých kultúrach vedúcich prirodzený spôsob života (*čo znamená, že: pracujú, sami vychovávajú svoje deti a vychovávajú ich k práci*). Vzniká tak dojem, že tá potreba odstrániť slová obnovené podľa Septuaginty, bola vyvolaná tým, že pohlavári projektu ukrývali fakt prvej skúsenosti (*v histórii našej súčasnej civilizácie*) masovej zombifikácie obyvateľstva, s následnou fixáciou výsledku na osnove genetického mechanizmu.

Je tu ešte jeden zaujímavý moment: Obriezku je predpísané vykonávať na 7. alebo 8. deň po narodení. Prívrženci *východných učení o čakrách* trvajú na tom, že čakry sa aktivujú postupne (*od najnižších po najvyššie*) počas prvých dvoch týždňov života novorodenca. To znamená, že šok z obriezky spadá presne do toho obdobia, keď vyššie čakry, ktoré sú zodpovedné za vyššiu duchovnosť, lásku, srdečnosť a intelektuálnu činnosť, neboli ešte aktivované. Vykonanie obriezky na siedmy alebo ôsmy deň teda narúša proces aktivácie týchto energeticko-informačných centier biopoľa človeka.

Prvá otázka znie: A k čomu to bolo potrebné? A druhá, ak sa pozriete, čo sa o tom píše na internete, tak zistíte, že obriezka nie je povinná pre predstaviteľov rodu Lévi. Veď ak sa kurátori projektu spomedzi žrečestva starovekého Egypta osobne zúčastnili samotného projektu a boli prítomní medzi jeho nositeľmi, tak je jasné, že pre nich nemalo zmysel sa mrzačiť a znižovať tak svoj potenciál intelektuálnej činnosti. Aby sme pochopili, k čomu pri obriezke dochádza, stačí si položiť otázku: Načo je vôbec tá predkožka potrebná? Odpoveď spočíva v tom, že mnohé mozgové štruktúry sú multifunkčné. To znamená, že v jedných režimoch fungovania organizmu spracovávajú informačné toky prichádzajúce z jedných receptorov, a v iných režimoch fungovania organizmu spracovávajú informačné toky prichádzajúce z iných receptorov.

V podstate, ak tam tá predkožka nie je, tak... na žaludi penisu je sústredené veľké množstvo receptorov, a pokiaľ je žalud' chránený predkožkou (*voči nemu relatívne nehybnou*), tak táto nuluje signál, ktorý by mohol z týchto receptorov prichádzať. Ide svojím spôsobom o

² Tu bude asi chyba. Aj v septuaginte sa píše mladší ako 20 rokov [Numeri 14:29]. – pozn. prekl.

³ V septuaginte je naozaj verš celý, vrátane týchto slov – [Numeri 14:23] – pozn. prekl.

prepínač informačných tokov. Normálne by žalud' mal byť obnažený len pri vykonávaní hygieny a pri pohlavnom akte. Ak je obnažený neustále, tak samozrejme všetok tok impulzov, ktorý zo žalud'a prichádza, blokuje možnosť fungovania mozgových štruktúr zameraných na obsluhu iných informačných tokov. Ak to povieme hrubo, ľudovo, tak po obriezke je hlava plná — sami si domyslíte akých myšlienok. Takže taký bude výsledok, ak sa na to pozriete z pozície znalostí modernej vedy a porovnáte tieto znalosti s tým, čo je uvedené v Biblii.

Preto, keď v programe „Zdravie“ robia šou a napodobňujú obriezku pulóvom (*pretiahnutým cez hlavu*) a rozprávajú o kladnom prínose obriezky, tak sa človek so zdravým rozumom musí spytovať, ako tá moderátorka programu — doktorka lekárskeho vied a profesorka — mohla vôbec urobiť zápočet alebo skúšku z neurofyziológie? Pretože každý profesionálny doktor musí rozumieť všetkému, o čom som tu posledných niekoľko minút hovoril v súvislosti s následkami obriezky. Avšak obriezka je propagovaná, a mnohí v USA (*ktorí ani nepatria ku konfesiám, kde je obriezka rituálnou povinnosťou*) dávajú svojim deťom urobiť obriezku hneď a sú presvedčení, že to bude mať blahodarný vplyv na fyziológiu ich organizmu. A to aj napriek tomu, že jeden z kresťanských apokryfov zvestuje, že keď sa Krista na obriezku spýtali, tak on odpovedal: „*Ak by bola prospešná, tak Boh by ich stvoril obrezanými už v útrobach ich matky*“.

V tom je aj odpoveď na otázku, s ktorou sa jeden z akademikov dožadoval odpovede od Lysenko: „*Ak sa zmeny geneticky fixujú, potom prečo nie je geneticky zafixovaná aj obriezka, a každý novo narodený Žid musí byť obrezaný?*“ Odpoveď je v tom, že obriezka nie je pre rozvoj ľudského organizmu prospešná. Okrem toho, obriezka riešila aj iné úlohy. Vec sa má tak, že na žaludi okrem receptorov existujú ešte aj žľazy, ktoré vylučujú určité sekréty. Tieto sekréty muži na nevedomej úrovni vnímajú ako dôvod k agresii, ide o konkurenciu samcov v boji o samičku. Keď dochádza k obriezke, tak žľazy už nepracujú s takou intenzitou a vnútrosociálne napätie v spoločnosti sa čisto nevedome znižuje vďaka tomu, že nie sú viac prijímané určité dráždiace vnemy z okolitého prostredia.

Vo výsledku, po 40-tich rokoch blúdenia, vyšla z púšte kultúra, ktorá sa (*jemne povedané*) trochu odlišovala od ostatných kultúr v otázkach rozlišovania dobra a zla, a bolo to urobené zámerne. Kultúra sa ďalej určitým spôsobom rozvíjala. Vo vnútri sa napriek tomu formovali tendencie, aby prestala byť kultúrou orientovanou k nastoleniu neobmedzenej svetovlády v mene boha. Konkrétne je to možné vyčítať z obsahu textov v Šalamúnovej „*Knihe múdrosti*“. Šalamúnov boh je dobrý boh, ktorý učí múdrosti. Nie je pomstychtivý, je to osvietenec. „*Kniha múdrosti*“ je opäť textom, ktorý je vylúčený z kánonu. (Synodálna) Biblia, ktorá je v Rusku šírená všemožnými západnými kazateľmi túto časť s „*Knihou múdrosti*“ neobsahuje.

Kresťanstvo

Avšak kultúra sa nerozvíjala tak, ako bolo treba. Pritom sa nerozvíjala ani tak, aby to zodpovedalo hľadisku Božieho Zámeru, no ani hľadisku tých, ktorí si naplánovali projekt na vykúpenie sveta pomocou monopolu na úžeru. Archeológovia našli Zvitky od Mŕtveho mora, ktoré rozprávajú o živote Kumránskej komunity. Zvitky sú datované do prvého, druhého storočia pred našim letopočtom podľa tradičnej chronológie. To znamená, že sa jedná o dobu sto až dvesto rokov pred príchodom Krista a jeho pôsobenia. Jeden zo zdrojov, ktorý rozpráva o obsahu týchto zvitkov, informuje o organizácii komunity a jej živote: vraj prišiel učiteľ spravodlivosti, ktorý učil všetkých ako majú žiť. A zlý žrec ho poslal na druhý svet. Učiteľ sa však bezpodmienečne vrátil a na zemi zavládne spravodlivosť. A do doby než sa vrátil, má svojho námestníka v osobe hlavy komunity a jeho dvanástich pomocníkov. Ak tento dej

vytrhneme z chronológie, tak získame učenie rímsko-katolíckej cirkvi v jeho čistej podobe a celú štruktúru vyššieho administratívneho aparátu rímskokatolíckej cirkvi: pápež plus enkláva dvanástich kardinálov ibaže s iným pomenovaním.

Ubehne nejaký čas a objavuje sa Kristus. Realita je taká, že všeobecne dostupné a masové učenie kresťanských cirkví neobsahuje ani jedinú myšlienku, alebo vetu vyslovenú Kristom. Pretože Symbol Viery, takzvaná modlitba viery, je krátkym výkladom práve toho učenia, ktoré bolo sformované v Kumránskej komunite, podľa ktorého žila Kumránska komunita približne sto až dvesto rokov pred príchodom Krista. Ibaže tento krát je už pripisovaná osobe Krista. Všetko toto pripomína nácvik svetového zákulisia na tému: „*Príchod ďalšieho Božieho Zástupcu na Zemi, jeho neutralizácia a odstránenie jeho učenia z kultúry spoločnosti*“.

Ďalej. „*Nový zákon*“ — to je dielo pod názvom „Evanjelium“ od štyroch evanjelistov, plus Skutky apoštolov a ešte niektoré ďalšie texty. Takže otázka znie: „*Ak bol Ježiš učiteľom, znamená to že niečo ľudí učil. Musí teda existovať zrozumiteľný výklad toho, čo učil priamo Ježiš. Nie iba 4 biografické správy o jeho živote a činnosti?!*“ Alebo ak použijeme terminológiu tajných služieb, tak potom akési „*operatívne správy*“ o osobe vystupujúcej pod menom Ježiš Kristus. Celkovo sa ale ukazuje, že ak sa pokúsime dať dohromady Kristovo učenie z tých viet, ktoré Nový zákon predsa len poskytuje, tak získame učenie, ktoré nemá vôbec nič spoločné s učením cirkví, ktoré Kristovo meno nosia. Pretože všetko sa začína slovami: „*Zákon a proroci až do Jána, od tých čias sa Kráľovstvo božie zvestuje a každý doň (svojím) úsilím vchádza*“. **To znamená, že už od začiatku šlo o vybudovanie Kráľovstva Božieho na Zemi úsilím samotných ľudí, vedených Bohom.** Učenie o tom, že Kráľovstvo Božie na Zemi bude existovať skôr než súdny deň, všetky kresťanské cirkvi vyhlásili za kacírstvo (*herézu*), ktoré úspešne potlačili ešte v prvom tisícročí. Grécky sa tomu hovorí *chiliasmus* a latinsky *milenarismus*. Oba názvy sú odvodené od slova tisíc, pretože podľa viery týchto kacírov na Zemi bude zrealizované *Kráľovstvo božie*, ktoré bude stabilne fungovať tisíc rokov a až potom nastúpi *súdny deň*.

Ak sa na obsah tohto kacírskeho učenia pozrieme z tej pozície, že Boh nie je ľahostajný a ľudstvo sa od katastrofy (*ktorá zničila minulú civilizáciu pred potopou*) vyvíja k nejakému ideálu, potom je pochopiteľné, že ak ľudstvo prestane byť stádom človeku podobných opíc a biorobotov žijúcich pod nadvládou démonov, tak nastúpi kvalitatívne celkom iná civilizácia, v ktorej bude normou *diktatúra svedomia* a všetci tak budú slobodní. Kde slobodná vôľa každého bude dopĺňať slobodnú vôľu všetkých ostatných a bude to možné nazvať *Kráľovstvom Božím* na Zemi. Až takáto civilizácia preukáže, že skutočne vznikla, a dokáže stabilne existovať v nadväznosti pokolení, tak (*z hľadiska riadenia*) bude opodstatnené akési záverečné zhrnutie výsledkov tejto etapy vývoja ľudstva, pretože potom musí nasledovať nejaká iná epocha s inými cieľmi a iným zmyslom života pre všetkých jednotlivých ľudí a ľudstvo ako celok.

Ak sa pozrieme na modlitbu „*Otče náš*“, tak ide tiež o kacírsku modlitbu (*teda o chiliasmus a milenarismus*), pretože slová „*bud' vôľa tvoja aj na Zemi, ako je v Nebi*“ vypovedajú o tom istom — že Kráľovstvo božie na Zemi musí byť nastolené úsilím samotných ľudí pod Božím vedením. Napriek tomu, že pre kresťanské cirkvi je to už 2000 rokov kacírstvom. A to, čo oni sami nazývajú kresťanstvom, je v historickej realite učením Kumránskej komunity, ktorá existovala už sto — dvesto rokov pred príchodom Krista na tento svet.

No my aj tak vychádzame z toho, že pred 13000 rokmi bola minulé civilizácia zničená kvôli svojej nespravodlivosti⁴, a že táto civilizácia začala byť budovaná celkom nanovo, fakticky od štádia úplného zdivenia (*zbytkov ľudstva ktoré prežili*). Predkladáme jednu z koncepcií dejín, ktorú má každý právo buď prijať, alebo odmietnuť, prípadne pomocou dôkazov vyvrátiť. Zatiaľ ju však vykladáme tak, ako ju my sami vidíme.

[Islam](#)

Podme ďalej. Uplynie niekoľko storočí a objaví sa Korán. Medzi Koránom a Bibliou je veľa rozporov. O niektorých z nich som už hovoril, pretože verzia udalostí podľa Koránu sa zďaleka nie vždy zhoduje so starozákonnou verziou, a v mnohých prípadoch odkrýva jej nespravodlivosť. Ani v sociologickom aspekte Korán s Bibliou nesúhlasí, pretože úžerníctvo je v ňom charakterizované ako druh satanizmu. Preto mier, ani akákoľvek spolupráca na princípe vzájomnej výhodnosti medzi Koranicou a Biblickou civilizáciou nemôže existovať. Pretože, zatiaľ čo pre Západ je úžerníctvo životnou normou a generátorom ekonomického rastu, tak pre moslimské civilizácie je úžerníctvo druhom satanizmu, čo je aj kľúčom k pochopeniu toho, prečo Ajatolláh Chomejní charakterizoval USA ako veľkého diabla.

Sú tu ale aj ďalšie odlišnosti. Korán sa s bibliou rozchádza aj v bohosloveckých otázkach. A predovšetkým — Korán odmieta dogmu o Trojici. Hovorím o tom jednoducho ako o fakte, pretože dogmu o Trojici Kristus v priamej forme nikde v novozákonných textoch nehľadá. Dogma vznikla na základe výkladu textov Nového zákona a niektorí historici sa domnievajú, že bola s konečnou platnosťou sformovaná až vo 4. storočí nášho letopočtu. To je jedna z vecí, kvôli ktorej budú moslimská a kresťanská kultúra v bohosloveckých otázkach vždy v rozpore. Hoci v otázkach mravno-etického charakteru a v otázkach sociálnej organizácie majú Koránska vierouka a to, čo za normu považuje pravoslávna cirkev, veľa spoločného. V tom spočíva aj odpoveď na otázku, prečo na ruskom území žili moslimovia a pravoslávni po stáročia v mieri a nachádzali možnosti pre svoju spoluprácu, ktorú úspešne realizovali počas mnohých stáročí.

Ďalej tu máme ešte jeden taký prípad, ktorý sa nezhoduje ani s biblickou ani s kresťanskou verziou. Korán priamo hovorí, že Ježiš nebol ukrižovaný, že jeho nanebovstúpenie predišlo jeho ukrižovaniu. Biblické texty v ich historickej podobe sú také, že spochybniť a vyvrátiť toto tvrdenie Koránu nie je možné bez toho, aby to neviedlo k záveru, že v určitých situáciách je modlitba iba prázdnyimi slovami a v určitých situáciách prázdnyimi slovami nie je.

Vec sa má tak, že v Šalamúnovej „Knihe múdrosti“ je uvedené, že príde niekto, koho budú volať *synom božím*. V Šalamúnovej „Knihe múdrosti“ tieto slová nie sú napísané veľkými písmenami, pretože cirkev ich nespája s Kristom. A v ústnej reči sa malé a veľké písmená neodlišujú, sú to len zvuky a slová. Takže sú tam slová **syn boží** a „Kniha múdrosti“ rozpráva o jeho osude — že bude veľmi láskavý, bude učiť ľudí, ale mocní tohto sveta, ktorí budú chcieť otestovať jeho miernosť, a tiež z dôvodu, že jeho učenie bude odhaľovať ich nespravodlivosť, sa rozhodnú ho nechať nespravodlivo a kruto popraviť. Nasledujú slová: „*Tak oni zamýšľali ale zmýlili sa, bo zloba ich oslepila, nepoznali božie tajomstvá*“

Ak neodmietneme, že Korán je zjavením, a uznáme ho ako posolstvo adresované každému z nás, tak uvidíme, že svedectvo Koránu o tom, že nanebovstúpenie Krista predišlo jeho

⁴ **Pravednosť** – ruský výraz prekladaný aj ako spravodlivosť/svätosť/pravdo-vernosc — je tým atribútom miery, ktorá každý proces robí dlhodobou udržateľným a vyváženým vzhľadom na hierarchicky nadradené aj vložené procesy. Preto ľudstvo, ktoré hľadá **pravednosť**, hľadá spôsob ako sa začleniť do biosféry a žiť tak, aby bolo jednotlivo i ako celok stabilne v rovnováhe so všetkými ostatnými objektívnymi procesmi na Zemi. Čím tak zároveň naplní svoj potenciál a misiu Homo Sapiens danú od Tvorcu.

ukrižovaniu potvrdzuje aj Nový zákon. Je to tam potvrdené nepriamo. Ježiš, predtým než bol uväznený, vyzýval v Getsemanskej záhrade apoštolov aby sa modlili spoločne s ním, a popri tom ich varoval: „*Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia.*“

Takže ak máme veriť slovám Krista, vyzerá to tak, že ak by sa s ním apoštoli spoločne modlili, mali by sme právo veriť každému ich nasledujúcemu slovu. Lenže ak ich Kristus pristihol driemajúcich a nemodliacich sa, tak to znamená, že apoštoli (*ktorí sa nemodlili*) sa od Krista odvrátili a nič ich už nemohlo ochrániť pred tým, aby sa stali obeťami pokušenia, pred ktorým ich Kristus varoval. Takže všetky svedectvá apoštolov o tom, čo nasledovalo, možno prijať len v prípade, ak odvrhneme (ako neadekvátne) Kristovo varovanie ohľadom modlitby, keď apoštolov vyzýval, aby sa modlili. Takže slová Koránu o tom, že nanebovstúpenie predišlo jeho ukrižovaniu a všetci, ktorí toto ukrižovanie videli, sa stali obeťami masovej halucinácie, vysvetľujú slová Šalamúnovej „Knihy múdrosti“: „*Tak oni zamýšľali ale zmylili sa, bo zloba ich oslepila, nepoznali božie tajomstvá*“

Ďalej to vyzerá tak, že ak budeme analyzovať Korán, zistíme že Korán je viacvrstvovým rozprávaním:

1. Je tam to, čo je adresované osobne Mohamedovi a netýka sa života nikoho iného, okrem neho samého. Môže to byť zaujímavé iba v historickom aspekte.
2. V Koráne je ďalej to, čo bolo adresované súčasníkom Mohameda a jeho krajanom, súkmeňovcom. Bolo im to určené z toho dôvodu, aby sa Korán mohol uchytiť v kultúre vtedajšej spoločnosti so všetkými jej necnosťami.
3. A je tam ešte to, čo je adresované všetkým ľuďom, na všetky časy, bez ohľadu na to, ako a k akému národu sa hlásia.

Chápete? Reč nie je o tom, že všetci musia chodiť do mešity, a to z jednoduchého dôvodu, lebo Korán sám seba charakterizuje ako „*arabský zákonník*“. Teda u tých čo nepatria k Arabom, je určený na oboznámenie sa, na zamyslenie, ale určite nie na to, aby stavali mešity, borili chrámy, zavádzali moslimské rituály alebo niečo podobné.

V Koráne sa priamo hovorí: „*Niet donútenia v náboženstve.*“ To znamená, že princíp slobody svedomia je deklarovaný otvorene. V Koráne sa hovorí, že *ľudia nesmú mať nad sebou iných pánov okrem Boha*. Takže Korán v týchto slovách popiera oprávnenosť existencie všetkých vnútro-sociálnych osobnostných hierarchií. Korán nabáda, *aby v každej spoločnosti bola komunita vyzývajúca k dobrému, ktorá prikazuje одобrené a zakazuje zavrhnutiehodné*. Ak to porovnáme s dejinami, tak v Koráne je popísaná predkresťanská Rus, v ktorej bola mravne a eticky rovnorodá spoločnosť, a kde žrečeská vnútrosociálna vyššia moc bola dostupná všetkým.

Korán však na rozdiel od Biblie neobsahuje koncepciu globalizácie pripravenú k použitiu. No obsahuje všetko potrebné k tomu, aby premýšľajúci a dobrí ľudia mohli rozvinúť koncepciu globalizácie, ktorá by bola alternatívna k biblickej koncepcii vykúpenia sveta (*aj so všetkými jeho obyvateľmi a majetkom*) prostredníctvom úžery. Pričom ak sa pozrieme na vzťah koranického učenia k neveriacim, tak je svojou podstatou osvietenecské: priznáva ľuďom právo na tie chyby, ktoré zdedili z kultúr svojich predkov, avšak zaväzuje ich popremýšľať a dospieť k spravodlivosti, bez ohľadu na pôvod a náboženskú príslušnosť, okrem iného. Pretože všetky výhrady k náboženstvu pred vznikom Koránu sa redukujú iba na to, že *rabinát zatajil časť toho, čo bolo dané Mojžišovi, a ukryl to pred ľuďmi*. Je to potvrdené jak historicky, tak aj v textoch. Kresťanstvu je vyčítané vytvorenie *dogmy o Trojici* a odchýlenie sa od toho čo kázal Kristus. Ak Kristus kázal, že Kráľovstvo Božie na Zemi musí byť vybudované úsilím samotných ľudí, potom sa toto obvinenie v Koráne tiež potvrdzuje.

Ďalej to ale vyzerá tak, že islam vo svojej historickej podobe nerealizoval tie ideály, ktoré mu boli prostredníctvom Mohameda odovzdané, pretože sa stal davo-“elitárnou“ kultúrou, a

diktatúra svedomia v ňom bola zamenená diktatúrou šariátu a diktatúrou rituálu. Taký je teda vzájomný vzťah týchto troch svetových náboženstiev.

Pribrzdenie biblického projektu

Ak budeme hovoriť o dejinách ako takých, ako prebiehali, tak zistíme, že Európania sa veľmi hnevajú na Čingischána. Realita je ale taká, že *Čingischán hrubou vojenskou silou zablokoval postup biblického projektu na niekoľko storočí*. Islam zablokoval tiež, ale trochu inak.

Vďaka tomu, že bol postup biblického projektu pribrzdený, došlo k tomu, že hrozba globálnej, biosféricko-sociálno-ekologickej krízy sa stala reálnou. Reálnou preto, lebo tá *expanzia biblického projektu sa nestihla zrealizovať v globálnom merítku v tej epoche, keď v základoch civilizácie ležala **biogénna energia***. A akonáhle sa do technológií zaviedla **technogénna energia**, došlo k búrlivému rozvoju chémie a dopadlo to tak, že technika a technológia začali predbiehať mravno-etický vývoj ľudstva a predstavovať hrozbu pre budúce civilizácie, jak v aspekte vojenskej hrozby, tak aj v aspekte zničenia biosféry planéty vďaka pretekcom v spotrebe, v ktorých sa zbytočne plytvá jak prírodnými zdrojmi, tak aj výrobnými silami ľudstva.

V tejto súvislosti si dovoľím opäť zacitovať Korán, lebo je to vhodné: „*Márnotravníci sú satanovi bratia.*“ Jedná sa teda o charakteristiku západnej civilizácie, v ktorej sú **preteky v spotrebe** zmyslom jej ekonomické činnosti. Nejedná sa teda o uspokojenie potrieb ľudí v harmónii s biosférou, ale o preteky v spotrebe. Bežných ľudí sa ani teraz takéto problémy globálneho charakteru nedotýkajú, avšak vo všetkých epochách si tí, ktorí riadili priebeh globálneho biblického projektu, tak či onak vytyčovali úlohy, ako ho realizovať pre seba bezpečným spôsobom, pretože ak sa zrúti biosféra, tak v jej zvyšku neostane pre druh Homo sapiens miesto.

Američania napríklad, vykonali experiment pod názvom Biosféra-2, pri ktorom vyrobili hermetický blok o objeme okolo 200 000 m³. Jednalo sa o plochu veľkosti hektára s výškou približne 20 metrov. Vytvorili tam umelú biocenózu, v ktorej bola jak vodná, tak aj suchozemská zložka. Umiestnili tam skupinu výskumníkov a predpokladom bolo, že všetko bude stabilne cirkulovať v uzavretom kolobehu bez látkovej výmeny s vonkajším prostredím. Objavila sa im tam ale plesň a biosféra začala prichádzať o kyslík. Keď koncentrácia kyslíka dosiahla takú úroveň, aká je vo výške 3500 metrov, začali mať výskumníci bolesti hlavy. Potom im tam niečo zo zvieratstva uhynulo a bolo nutné tú skupinu výskumníkov zásobovať kyslíkom a potravinami zvonku. Ak teda interpretujeme tento experiment a jeho výsledky, tak Američania zostrojili model záverečnej fázy globálnej ekologickej krízy. S podmienkou, že dovoľíme, aby dospela až do tejto fázy.

Ak budeme hovoriť o pretekoch v spotrebe, tak v predkapitalistickej epoche ich brzdilo stavovsko-kastové zriadenie. Vo všetkých spoločnostiach to teda fungovalo tak, že ak človek patril k určitej sociálnej vrstve, tak mal právo aj na určitú spotrebu, vyššiu v porovnaní s predstaviteľmi hierarchicky nižších sociálnych vrstiev. Napríklad v Ruskom impériu kupec tretej gildy nemal výjazdné právo a právo postaviť si taký dom, na aké mali právo kupci druhej a prvej gildy. Ak ste chceli žiť podľa štandardov pre druhú alebo prvú gildu, museli ste sa do nej zapísať a platiť dane v súlade so svojím postavením a cestovať tak, ako im bolo povolené.

A čo robil Robin Hood? Zabíjal kráľovské jelene, aby nakímil svojich stúpenecov. Viete, kráľovský jeleň nebol názvom biologického druhu, vtedy také klasifikácie neexistovali. Slovo kráľovský poukazovalo na vlastníka toho jeleňa. Znamenalo to, že loviť ho smie iba kráľ a tí,

ktorých na svoj lov prizve. V Anglicku bol za kráľovskú rybu považovaný aj jeseter. Ak ste ho chytili a s priateľmi zjedli, tak ste sa dopustili zločinu proti korune. Takto to fungovalo všade. A toto **stavovské zriadenie spomaľovalo preteky v spotrebe**, čím zaisťovalo stabilitu biosféry a bránilo rozvoju biosférenej, sociálno-ekologickej krízy.

Akonáhle nastúpil **kapitalizmus**, tak stavovsko-kastové zriadenie (*svojimi spotrebnými štandardmi*) prestalo brzdiť preteky v spotrebe. Potom, keď energetický potenciál technosféry na báze technogénnej energie začal exponenciálne narastať, začali rovnako rýchlo rásť aj *výrobné možnosti*. Vzhľadom k tomu, že výroba nie je v kapitalizme orientovaná na uspokojovanie potrieb obyvateľstva, ale na zisk — vedie to k tomu, že ak už nasýtite trh, potom musíte kapitál previesť do iných sfér, kde je ale už zvyčajne tiež všetko obsadené. A existuje prah kapitalizácie, ktorý ešte umožňuje vstúpiť do inej podnikateľskej oblasti, pretože ak tento prah nedokážete prekonať, tak nedokážete zvládnuť konkurenciu na štartovnej etape.

Hrozba globálnej, biosféricko-ekologickej krízy začala byť reálna. A jedným z jej aspektov nie je biológia ani biocenóza, ale sú to vnútorné sociálne vzťahy. Keď sa v oficiálnych dokumentoch Spojených Štátov z 19. storočia píše, že ľudia musia umierať kvôli tomu, aby sa priemysel mohol rozvíjať, tak je to indikátorom toho, že takéto zriadenie generuje *sociálne napätie*, ktoré musí byť nejakým spôsobom uvoľňované. Aby sa to sociálne napätie nejako uvoľnilo, objavili sa **socialisti-utopisti**, ktorí povedali, že ľudia musia žiť v komunitách, a ich potreby musia byť rozumne obmedzené a tak ďalej a tak podobne. No a objavilo sa želanie realizovať tieto nápady v praxi. Na Západe sa o to socialisti-utopisti pokúšali sami, a u nás sa toho ujal samotný báťuška cár. U nás to boli vojenské osady epochy Arakčejeva. Ten ich realizoval na príkaz vládcu imperátora, ktorý si socialistov-utopistov našťudoval. Nič dobrého z toho ale nevzniklo. Výsledkom boli iba kasárne a vzbury.

Skúsenosti utopických socialistov sa rozhodli prehodnotiť aj na Západe a výsledkom toho bol vznik marxizmu. Čo hlása **marxizmus**? Hlása v podstate to isté čo Biblia. Ibaže zatiaľ čo Biblia deklaruje otrokársky systém globálneho rozsahu v mene Boha, tak marxizmus v danom prípade hovorí: že žiadne otrokárstvo, žiadny Boh nie je a nebude, že komunizmus je spoločenstvom ľudí, a že sloboda je poznaná nutnosť. Pod poznanou nutnosťou sa rozumie znalosť zákonov prírody, ktoré podmieňujú život ľudstva. A **socializmus** znamená neexistenciu súkromného vlastníctva výrobných prostriedkov, ako zdroja vykorisťovania človeka človekom.

A ak sa bližšie pozrieme na marxizmus, tak áno, ideály socializmu sú príťažlivé. A keď sa pozrieme na politickú ekonómiu, tak ako som už hovoril — marxistická politická ekonómia je metrologicky nekonzistentná, pretože také kategórie ako „*nutný pracovný čas a nadčas*“, „*nutná práca a nadpráca*“, „*nutný produkt a nadprodukt*“ existujú iba v nedokonalnej predstavivosti marxistov, ktorí od čias Atlantídy majú pravú hemisféru potlačenú a vďaka tomu nedokážu pochopiť skutočnosť, že za týmito pojmami sa neskrývajú žiadne reálne javy. Rovnako ako za slovami marxizmu, že v procese svojho fungovania sa hodnota prenáša z výrobného prostriedku na produkciu.

Prenos ceny je účtovná operácia, ktorá je podriadená platnej právnej úprave o finančnej hospodárskej činnosti v aspekte amortizačných odpisov. Žiadne reálne javy sa za týmito procesmi neskrývajú. Pokiaľ je teda politická ekonómia marxizmu metrologicky nekonzistentná, tak na jej základe nie je možné plánovite riadiť hospodárstvo štátu. Takže leninský aforizmus: „*Socializmus, to je evidencia a kontrola*“ — sa tiež javí byť metrologicky nekonzistentným. Ďalej, ak sa pozrieme na sovietsku históriu, tak to vyzeralo tak, že čím viac

bol marxista uvedomelý, tým mal väčšiu šancu ocitnúť sa v Stalinových časoch v gulagu, kde bolo aj určité množstvo duchovných. Marxisti sa tam ale dostali kvôli metrologickej nekonzistentnosti politekonómie marxizmu, ktorá neumožňuje plánovite riadiť ekonomiku. A riadenie ekonomiky v ZSSR šlo pomimo marxizmus, na základe zdravého rozumu a priamej riadiacej činnosti.

A prečo sa do gulagov dostávali duchovní?

Bolo to preto, lebo tí sa ocitli na okraji. Biblický projekt vo svojej religióznej verzii bol odvolaný z programu dňa a oni mu zostali verní. Vzhľadom na to, že spoločnosti prinášali iba systém vykorisťovania človeka človekom (*čo nezodpovedalo deklaráciám marxizmu*), museli za to niešť zodpovednosť a zodpovedali za to v gulagu. Vďaka metrologickej nekonzistentnosti politickej ekonómie a vďaka zámene dialektiky (*ako umenia*) za akúsi logiku, sa marxizmus stal iba svetskou tvárou toho istého biblického projektu. Pretože ak osvojenie marxizmu nedáva tie vedomosti, ktoré sú potrebné na to, aby sa spoločnosť dokázala sama riadiť, potom nemôže byť takáto spoločnosť suverénna ani slobodná. Je odsúdená byť rukojemníkom tých síl, ktoré poznajú reálne zákony, ktorým je podriadený život ľudských spoločností (sociokultúrne aj biologicky), teda tých síl, ktoré vedia ako riadiť ekonomiku. Preto, kým im to vyhovovalo, tak ekonomika Sovietskeho zväzu rozkvitla a tempá jej rozvoja boli podľa hodnotení západných ekonómov mimoriadne vysoké. A keď im to vyhovovať prestalo, tak Sovietsky zväz dostali pomaly a nepozorovane do stagnácie a krízy. Ekonomická veda nerozvíjala chápanie sveta v aspekte problémov riadenia ekonomiky. Iba citovala uznesenia, prijaté na ďalších nových plenárnych schôdzach a zjazdoch a kopírovala zo západných ekonomických časopisov modely a teórie, ktoré sa potom určitým spôsobom pokúšala adaptovať na sovietsku realitu.

Ak ale kopírujete modely, ktoré sú určené na riešenie úloh stability objektu v zmysle predvídateľnosti v **ich** ekonomickom systéme, potom skôr či neskôr prídete k záveru: *celý náš systém musíme zmeniť*. Zmenili teda systém. Tiež sa tu vynára otázka: A prečo? Pretože po tom, čo Stalin vo svojej práci „Ekonomické problémy socializmu v ZSSR“ odsúdil marxizmus k smrti (*keď odhalil metrologickú nekonzistenciu jeho politickej ekonómie*), vyvstala otázka: *čo teraz? čo urobiť skôr?* Túto otázku sa pokúšali riešiť aj skorej, pretože úlohou marxizmu bolo: pochovať kapitalizmus na osnove liberálno-trhového ekonomického modelu v globálnom meradle. A marxizmus túto úlohu zvládal. Pretože fakticky do XX. storočia nemala sovietska rozviedka problém s verbovaním inteligencie z druhej strany. Títo ľudia tam totiž slúžili z ideových dôvodov, nakoľko si uvedomovali necnosť kapitalizmu a videli v Sovietskom zväze alternatívu, dokonca aj pri tých chybách a zneužitíach, ktoré tu boli.

To znamená, že táto 3. priorita zovšeobecnených prostriedkov riadenia pracovala nielen proti Rusku, ale aj proti Západu. No súčasne s tým vznikla **hrozba globálnej vojny, pričom už s použitím jadrových zbraní**. Čo by vo svojej podstate znamenalo skazu ľudstva a rozumní ľudia si to uvedomovali ešte predtým, než bola „*nukleárna zima*“ matematicky zmodelovaná. Pretože Einstein nie náhodou povedal známu frázu, keď sa ho spýtali:

— *Aké zbrane budú použité v 3. svetovej vojne?*

„*V tretej neviem, ale vo štvrtej to budú luky a šípy*“.

Asi od 20-tych rokov (20. storočia), potom čo bol Západ svedkom hrôz občianskej vojny v Rusku, vyvstala otázka o **konvergencii** dvoch systémov. Teda otázka o vybudovaní nejakého sociálneho systému, ktorý by bol zbavený necnosťami kapitalizmu a disponoval výhodami socializmu bez chýb, ku ktorým dochádzalo v Sovietskom zväze, pričom s uplatnením tých výhod, ktoré mal Západ. Máme dôvody domnievať sa, že Stalin a Roosevelt mali ohľadom

tejto veci nejakú dohodu. Ale pretože obaja z rôznych príčin nezomreli prirodzenou smrťou, tak konfrontácia dvoch systémov tu zostala. Pričom zostala v režime tupého automatizmu dvoch zombi, ktorí sa nedokážu vymaniť zo svojich programov na nejakú vyššiu úroveň. Vyvstal teda problém, ako odstrániť tú konfrontáciu a realizovať teóriu konvergenencie. Súdiate podľa toho, čo sa udialo, odpoveď bola nasledovná:

— *demontujeme socializmus,*

— *nebudeme vyhlasovať žiadnu ideológiu, iba jednoducho, malými krokmi budeme postupovať tak, aby vzniklo určité plánovanie v kapitalistickej ekonomike,*

— *budeme rozvíjať zákonodarstvo smerom k utlmeniu závodov v spotrebe,*

— *vytvoríme sociálny štát, kde by boli zaistené práva spotrebiteľov, a sociálne napätie by bolo minimálne. Niečo ako socializmus podľa švédskeho vzoru.*

Ale keďže **liberalizmus** je vecička živá, tak liberalizmus neprijal demontáž Sovietskeho zväzu ako prvú etapu realizácie koncepcie konvergenencie dvoch systémov, ale ako svoje víťazstvo. A tak teraz po 20-tich rokoch sú liberalizmom „nachystané“ iné systémy. Vzhľadom k tomu, že sa ho nepodarilo demontovať sociálno-kultúrnymi nástrojmi, bolo rozhodnuté demontovať ho podlomením jeho biologických základov. (*Necnosti liberalizmu doviest' do absurdných rozmerov, diskreditovať ho **)

Preto je na Západe normou užívanie narkotík. To, že tam už školáci užívajú **psychotropné látky**, je tiež normou. **Homosexualita** ako prostriedok na znižovanie pôrodnosti a jeden z generátorov ďalšej biologickej degenerácie je kultová vec. A prečo?

Aby všetka biomasa, ktorá sa nachádza v tých štátoch, kde je kultúra postavená na princípoch buržoázneho liberalizmu, bola nahradená biomasou nesúcou inú kultúru (napr. pseudoislam alebo klírovaná kultúra scientológie*). Aby ďalej v medziach tejto kultúry bola modifikovaná globálna kultúra ľudstva tak, aby sa podarilo skrotiť tie preteky v spotrebe a predsa len mohol byť vybudovaný systém, v ktorom by sa realizoval mechanizmus ideálneho otroctva. *Keď otroci nie sú slobodní, drú ako mulice, ale pritom sú presvedčení, že sú slobodní.* Presne tak, ako napísal Goethe, že *najhoršie otroctvo je to, keď si otrok neuvedomuje svoju neslobodu.*

V kultúre je všetko zamerané na to, aby sa z novorodeného dieťaťa nemohol v mladosti (pre pubertou) stať **nevratne** nositeľ Ľudského typu režimu psychiky. Sú na to zamerané jak faktory predbežného potláčania možností vývoja, tak aj sociokultúrne faktory, ktoré deformujú osobnostný rozvoj, blokujú a navádzajú ho do slepých uličiek, aby sa z ľudí v spoločnosti stali bioroboti/zombi, naprogramovaní kultúrou. Zatiaľ čo minulé epochy boli charakteristické tým, že štatisticky dominantnými boli zvieracie typy psychiky so zriedkavými úletmi k zombi, démonizmu a ľudskosti, tak teraz je všetko orientované na to, aby sa základným a štatisticky dominantným stal práve typ psychiky zombi.

Ak podrobíme analýze fungovanie škôl v západných štátoch, tak teraz prvou povinnosťou školy už nie je dávať vedomosti, ale sformovať osobnosť dodržiavajúcu zákony. Ktorá skôr než niečo urobí, buď sa obráti k právnikovi, alebo nejakému odborníkovi, ktorý má na starosti príslušnú sféru činnosti, podľa štandardov schválených zákonodarnou mocou. Odchýlky od štandardov, alebo zákonných noriem sú zločinom. K tomu sa Západ pokúša viesť civilizáciu.

Ďalej budeme hovoriť o alternatívach a cestách realizácie týchto alternatív.

Ale pre dnešok je to zatiaľ všetko.